

Korsgaard: Jeg har i Dag kun onſtet at gøre et Par enkelte Bemærkninger om de to Vædringsforſlag, der foreligge her. De Udtalelſer, vi have hørt af det ærede Medlem fra Kolding (Berg), foranledige mig imidlertid til, inden jeg udtaler mig om Vædringsforſlagene, at gøre et Par Modbemærkninger eller dog Bemærkninger, der tage lidt Afſtand fra det ærede Medlem. Det er mig, ſom jeg allerede ytrede forleden Dag, ikke overtaſſende, at det ærede Medlem fra Kolding fælder en Dødsdom over andre Medlemmer, der paa et eller andet Punkt ikke ere enige med ham. Alle, ſom ſidde i denne Sal, og mange flere ville i den lange Række af Aar, hvori det ærede Medlem har ſtaaet paa den Plads, hvor han endnu ſtaar, have hørt ham udtale mange haarde Domme og navnlig ogsaa mange Dødsdomme over andre Medlemmer, uden at diſſe Domme dog ere blevne ekſekverede. Jeg maa alſaa ſige, at jeg rent i Almindelighed tager diſſe Domme med paſſende Ro, og jeg ſkal derfor ikke følge det ærede Medlem paa den lange Motivationsbane, han havde til ſin Dom. Dette, at vi ere Højres allierede fra den allerſeneſte Tid — jeg tror ikke at tage fejl af Adreſſen paa denne Tiltale — kan jeg ſikkert blandt andre tilegne mig Vren af at være Adreſſaten for, det, at vi nu, ligesom der er andre, ſom ſtaa bag paa Statskarofſen, løbe foran den, kan jeg ſikkert og ſaa tilegne mig ſom rettet mod mig blandt andre. Vi have nu ſaaet den ſmutte Beſtilling at løbe med Blomſterbuketten paa Hovedet, ſaaledes ſom Løberne nok have det, foran Regeringens Vogn, medens Miniſteriet kører videre. Heller ikke ſkal jeg opholde mig ſtærkt over Udtalelſen om, at de, der gaa over, begynde med at ſtælde deres ny Modſtandere ud. Hvis det ærede Medlem dermed vil have ſagt, at jeg er gaaet over til et andet Parti end til det, hvori jeg hidtil har været, ſkal jeg ſtænke ham denne Udtalelſe. Jeg tror, at det ærede Medlem i ſaa Henſeende har talt mod bedre Overbeviſning. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem mener, at jeg er gaaet over til Højre eller til Højres allierede. Ej heller ſkal jeg tale om „de ny Folk, ſom ere komne her ind, og ſom optræde med nogle let lærte Flovſer“, det er en Ytring, jeg overhovedet ſlet ikke vil befatte mig med. Lige ſaa lidt ſkal jeg ytre mig om, hvorvidt vi, der her i en enkelt beſtemt Realitetsſag ikke ere enige med det ærede Medlem, ſkulde være blevne myge over for den nuværende Regering, ſaa at vi høje os for Miniſteriet og begaa Fraſald, endog Fraſald i den modbydeligſte Form. Det ærede Medlem ſagde, at det ſkulde Fra-

ſald, det Fraſald, der optraadte med to Anſigter, et Anſigt over for Miniſteriet og et andet Anſigt udad til, var et Fraſald, der for ham var modbydeligere endnu end det aabenlyſe Fraſald. Jeg onſter kun her at notere diſſe Udtalelſer ganſte kort, og det gør jeg af en ſærlig, jeg vil ſige, en ganſte perſonlig Grund. Det er nemlig kommet til min Kundskab, og der foreligger allerede offentlige Vidneſbyrd derom, at man har ment, at jeg har været lidt for ſtarp i den Maade, hvorpaa jeg har motiveret mit Særſtandpunkt i denne Sag. Jeg tror, at jeg, efter at vi nu have hørt, hvorledes det ærede Medlem fra Kolding dømmer en gammel, og jeg tør nok ſige meget tro Meningsſælle, fordi han i en enkelt Sag ikke er enig med ham, er berettiget til ved denne Bejlig- hede ikke juſt at vælge mine allerblideſte Ord. Jeg beklager ſtærkt af politiske Grunde, at det ærede Medlem fra Kolding vil lægge en ſaadan Betydning ind i dette Forſlag, ſom han har gjort i Dag. Det ærede Medlem vil partout have, at der ſkal være Tale om Tillid eller Mistillid til Miniſteriet i denne Sag. Hvis dette Forſlag til Beſlutning faar en ſaadan Betydning, at det i Almenhedens Dine kommer til at ſtaa ſom Udtryk for, at Tinget har erklæret ſig for Miniſteriet, ſaa har det ærede Medlem ved ſin Fortolkning deraf det væſentligſte Anſvar derfor. Der vilde aldrig have været Tale om at give en Tillidserklæring til Miniſteriet i denne Sag, hvis man havde taget den ganſte rolig og ſaglig ſaaledes, ſom vi have taget mangen en Sag, og ogsaa mangen vigtig Sag. Hvis man f. Eks. havde talt ſaaledes, ſom jeg forleden tillod mig at antyde, paa den Maade, at man havde ſagt: Vi have vor ſtarke Tvivl om, hvorvidt det vil lykkes under den nuværende Miniſter at ſaa denne Sag fremmet, og vi onſte netop at forbeholde os vor fri Stilling over for ſelve Retsreformen, men vi, ſom i en Række af Aar have onſtet Retsplejen reformeret, ville ikke lægge Hindringer i Vejen for, at denne Sag kommer paa Dagsordenen. Hvis vi alſaa havde taget Sagen ſaglig og rolig, ſaa var der ikke kommet Spør af Politik i den. Og naar der nu er kommet Storpolitik i Sagen og ſaa ſtor Politik, ſom det ærede Medlem fra Kolding i Dag forkyndte os, at der ſkulde være, ſaa ſiger jeg, at det ærede Medlem fra Kolding førſt og fremmeſt har Anſvaret derfor.

Angaaende de to Vædringsforſlag, der her foreligge, ſkal jeg ganſte kort udtale mig. Der er førſt det Forſlag, ſom er ſtillet af det ærede Medlem for Bejle Amts 2den